

let, og dets Ret bør man ogsaa tænke paa. Ja, deri er jeg ganske enig. Et Flertalsregimente kan lige saa godt være uretfærdigt som et Mindretals-, men jeg kan ikke indse, at Uretten er større mod dette Mindretal i Vaalse, end den er i et hvilket som helst andet Sogn, hvor man har været nødt til at danne Valg- eller Frimenigheder. Der er vist ingen, der tør benægte, at disse Valgmenigheder og Frimenigheder tilhører den evangelisk-lutherske Kirke, og at de som saadanne ifølge Grundlovens Ord ogsaa har Krav paa Statens Støtte, men Lovgivningsmagten har jo hidtil ikke haft Øje derfor. Jeg antager, at disse Menighedsmedlemmer er lige saa gode og deres Anskuelser lige saa berettigede som Medlemmernes i Vaalse Menighed. Det er blevet sagt om Arboe Rasmussen, at han med sine Særmeninger ikke kunde henregnes til den evangelisk-lutherske Kirke. Det Spørgsmaal tør jeg ikke og er det ikke min Sag at afgøre, men hvis man med gyldige Grunde kunde bevise, at han ikke hører hjemme der, og Ministeren alligevel satte ham ind i et Embede i den danske Folkekirke, saa vilde Ministeren efter min Mening ikke være i Overensstemmelse med Grundlovens § 3, og det kan vel ikke være Ministerens Mening, at han vil begaa Grundlovsbrud!

Det er ikke min Mening at ville forsvare Arboe Rasmussen eller hans Forkyndelse. Jeg har aldrig hørt ham og kender ham ikke, og jeg kan tilføje, at jeg tænker heller ikke, at han kunde være min Præst. Men jeg vil gerne være saa frisindet overfor Befolkningen i Vaalse som muligt, og hvis Flertallet af den ønsker ham som Præst, saa maa vi ikke lægge den Hindringer i Vejen. Lad den selv bære Ansvaret, det kan ingen andre med Rette bære. Det vil være for tungt et Ansvar for de kirkelige Autoriteter at bære, hvis de, som det er blevet udtalt, skulde bære Ansvaret for Præsternes Forkyndelse i hele Landet. Jeg kunde fristes til at spørge, om der er nogen i denne Sal, der tør indestaa for, at ikke ogsaa enkelte af Lærerne paa Universitetet, som har saa stor Indflydelse paa de unge Studenter's Uddannelse, har Særmeninger paa et eller andet Omraade. Hvis der findes saadanne der, saa skulde Staten jo ogsaa gribe ind der.

Udvalget har i de sidste Dage haft en Del Henvendelser fra Kvinder med Anmodning om endelig ikke at gennemføre gennemgribende Reformer paa Kirke- og Skoleomraadet, og det vil jeg heller ikke anbefale.

Det forekommer mig, at der i disse Henvendelser ligger noget af en Bebrejdelse mod de politiske Partier, der modsatte sig, at vi fik Valg efter den nye Grundlov. De Partier, der modsatte sig dette, har efter min Mening manglet Tro og Tillid til den danske Befolkning og i dette Tilfælde ogsaa til Kvinderne. Jeg tror ikke, at de danske Kvinder vil modsætte sig mere Frihed, ogsaa paa det aandelige Omraade, og derfor haaber og ønsker jeg, at den Tid snart maa komme, da Kvinderne ogsaa faar Lov til at lægge deres Lod i den politiske Vægtskaal.

Om Præsterne staar under Bispetilsyn eller under ministerielt Tilsyn, er for mig af underordnet Betydning, da dette vist nærmest er en Formsag, men lad os give Menighederne den Ret, som tilkommer dem, det vil jeg gerne være med til at arbejde for baade nu og i Fremtiden.

Lewinsky: Det Ændringsforslag, som det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Kristensen) omtalte, kunde jeg for mit Vedkommende udmærket godt have givet min Tilslutning. Ændringsforslaget gik jo ud paa at sikre Menigheden den Hovedindflydelse paa Præstevalget, som jeg altid, naar kirkelige Lovforslag har været til Behandling, har hævdet som vort Parti's Standpunkt. Ændringsforslagets Vedtagelse vilde derfor ikke have dannet nogen Hindring for mig for at stemme for Lovforslaget med denne Ændring. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke kunde lykkes det ærede Medlem at samle sit Parti om dette Ændringsforslag.

Det Ændringsforslag, som Venstre har stillet, finder jeg uheldigt og utilfredsstillende. Det er af den Natur, at mit Parti, hvis vi nu stod overfor den endelige Afstemning, ikke kunde støtte det, men paa Sagens nuværende Standpunkt, og da der fra anden Side er fremsat Ønske om, at Lovforslaget føres igennem alle de Behandlinger, som Grundloven tillader, vil vi stemme for det, men altsaa med Forbehold angaaende vor fremtidige Stilling.

Kirkeministeren (Poulsen): Da jeg har det Indtryk, at det bærer mod Fællesudvalg angaaende denne Sag, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg tror ogsaa, at Sagen er bedst tjent med, at der ikke ved denne Lejlighed forhandles mere indgaaende om den.

Jeg maa sige, at jeg har været noget